

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. I. Qui de Libertatibus Gallicanarum abusu ad fovendum Schisma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

CAPUT VIII.

De Libertatum Gallicanarum abusu
ad fovendum Schisma.

§. I.

Qui de Libertatibus Gallicanis scripserunt auctores, eas ad fovendum Schisma perperam extenderunt.

Quemadmodum verarum Libertatum Gallicanarum sanctus est usus legitimus, ita inductus à Novatoribus abusus periculosissimus. Mirum est ni sentiat Ecclesia Gallicana profundum sibi infligi vulnus, sicamque lateri hæere, dum sub fucato prætextu libertatis ad veram servitutem redigitur, rupto inter hanc & Sedem Apostolicam vinculo unitatis. Haud esset demonstratu difficile eo collimare eos, qui nil nisi libertatum istarum jura crepant. Verùm ne in delicata materia cespitemus, Dominum de Marca loquentem audiamus. Testimonium ejus Gallicæ Magistratibus nequit esse suspectum. Prius enim Foro sæculari præfedit, quam præfideret Clero: primaque reipsa Magistratus occupabat Sedes, quo tempore librum *De concordia Sacerdotii & Imperii* composuit.

In ipso Operis sui exordio fatetur, duobus Tomis, quorum titulus est, *Libertates Ecclesiæ Gallicanæ*, aliquot contineri impias sententias: nimirum, *nihil juris in Gallicanas Ecclesias Romano Pontifici sex primis sæculis competitivisse*: Clodoveo
tempo-

temporibus Regem summum in terris, & primum à Christo Caput Ecclesia Gallicana fuisse, non autem Papam: non licere Papam extra Diocesim suam excommunicationes ferre: & ejus generis alia. Hæc porro dogmata in Ecclesiam Gallicanam intrudere, quid quæso aliud est, quàm in Regno Christianissimo doctrinam & Hierarchiam Anglicanam stabilire?

Dominus de Marca alio loco refert septem dogmata Apostolicæ Sedi injuriosissima, quæ non solum à Carolo Molinæo, sed ab aliis quoque qui de Libertatibus scripserunt, tradita fuisse testatur. Horum septimum erat, Gallis competere jus eligendi & constituendi supremum aliquem Patriarcham, si Pontifex regis rationibus sese non accommodet. Quæ dogmata vir doctissimus, etiam dum Magistratum gereret, maximè est detestatus, declaravitque, omnes suas rationes & consilia ad restaurandam Ecclesie auctoritatem spectasse, & impugnandas novas regulas, quæ in Curias seculares ab iis qui harum rerum minus periti sunt, paulatim inducuntur. Post hæc an decorum est citare velut totidem Nationis Gallicæ oracula auctores istos, qui de his Libertatibus scripserunt?

Multo minus suspectum esse debet datum à Conventu Cleri anno 1682. testimonium. Hujus Conventûs Prælati, quantumvis Libertatum Gallicanarum tenacissimi, falsi nihilominus sunt nonnullos iis abuti ad solvendum vinculum unitatis. Non desunt qui tuendarum libertatum prætextu non timent S. Petri labefactare Primatum, uti & Successorum ejus Romanorum Pontificum à Christo institutorum, obedientiamque ipsis ab omnibus Christianis debitam, ac violare Sedis Apostolicæ Majestatem, cunctis

Litura
Censuræ
Romanæ,
inter Pro-
legom.
edit. ult.
Marca in-
ter Prole-
gom Con-
cordiæ
p. 54.

Nationibus venerabilem : in qua Sede prædicatur fides , & unitas conservatur.

Prætenſi illi Libertatum Gallicanarum patroni, Pontifici ſemper contrarii, teſte Cardinale de Rochefoucault prætendunt, Catholicos ſe eſſe, non Romanos, ſed Gallos, eâdem abſurditate ac ſi dicerent, univerſales ſe eſſe, ſed ſingulares. Ad mali hujus venenum detegendum, inſpicere duntaxat opus eſt cenſuram Cleri contra librum de Libertatibus latam.

§. II.

*Cenſura Cleri Gallicani contra librum
cui titulus : Libertates Eccleſiæ
Gallicanæ.*

QUamprimum liber ille lucem aſpexit, quotquot tum temporis Pariſiis verſabantur Epifcopi, apud Cardinalem de Rochefoucault convenerunt, & ad omnes Galliarum Prælatos ſequentem miſerunt Epifto- lam, quâ eis notam facerent latam contra hoc opus Cenſuram.

*In hac regni Metropoli, abſque nomine auctoris & authentico privilegio recens impreſſa ſunt volumina duo, quorum prioris titulus eſt : De juribus & Libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ 1639. Poſterioris : Probationes Libertatum Eccleſiæ Gallicanæ 1639. Libri hi non per veſtras ſolum Diœceſes, ſed per exterâs quoque nationes ſpar- gentur. Dæmon enim, hæreſum atque hujusmodi librorum auctor & artifex, has facies non niſi ad ſpargendum incendium excitat... Quantum dulcis & amabilis eſt iſtorum librorum titulus, tantum ſub eo latet veneni mortiferi. Itaque infelix
hic*